

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 27 sierpnia 1966 r.

Nr 34

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

204 —	Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 sierpnia 1966 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym	319
205 —	Ministra Żeglugi z dnia 3 sierpnia 1966 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich	320
206 —	Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 9 sierpnia 1966 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie strażników łowieckich	321

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

207 —	z dnia 16 sierpnia 1966 r. w sprawie przystąpienia Belgii do Konwencji o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 20 czerwca 1956 r.	322
208 —	z dnia 16 sierpnia 1966 r. dotyczące ratyfikacji przez Włochy Protokołu w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej Międzynarodowego porozumienia cukrowniczego z 1958 r., sporządzonego w Londynie dnia 1 sierpnia 1963 r.	322
209 —	z dnia 16 sierpnia 1966 r. w sprawie przystąpienia Malawi do Konwencji o prawach politycznych kobiet, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 31 marca 1953 r.	322

204

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 12 sierpnia 1966 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym.

Na podstawie art. 20 ust. 1 oraz art. 21 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 10 września 1962 r. w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym (Dz. U. z 1962 r. Nr 53, poz. 266 i z 1965 r. Nr 6, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 37 dodaje się § 37a w brzmieniu:

„§ 37a. 1. Wojewódzki organ państwowego nadzoru budowlanego może wydać uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi osobie nie odpowiadającej warunkom w zakresie wykształcenia, określonym w §§ 5—15, jeżeli osoba ta:

- 1) przedstawi dowód ukończenia szkoły podstawowej i ukończenia co najmniej 2 klas średniej szkoły technicznej o kierunku nauczania przydatnym w budownictwie lub ukończonego kursu szkolenia zawodowego w budownictwie,
- 2) była zatrudniona nieprzerwanie co najmniej przez okres 10 lat przy budowie obiektów budowlanych, w tym przynaj-

mniej 3 lata na stanowisku kierownika budowy lub robót,

- 3) ukończyła 45 lat życia,
 - 4) była zatrudniona w ramach działalności prowadzonej przez jednostkę gospodarki uspołecznionej,
 - 5) złożyła wniosek o wydanie uprawnień do dnia 31 grudnia 1966 r.
2. Osoba posiadająca kwalifikacje, określone w ust. 1, może uzyskać uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi, przewidziane dla osób posiadających dyplom mistrza w zawodzie, w specjalności techniczno-budowlanej obejmującej roboty budowlane, przy których wykonywaniu osoba ta była zatrudniona.
3. Wniosek o wydanie uprawnień budowlanych, przewidzianych w ust. 2, powinien być zaopiniowany przez organ wojewódzki właściwego stowarzyszenia naukowo-technicznego. Do wniosku należy dołączyć:
- 1) własnoręcznie napisany życiorys,
 - 2) dowody posiadanego wykształcenia,
 - 3) dowody posiadania wymaganych warunków w zakresie zatrudnienia.

4. Osoby ubiegające się o uprawnienia budowlane, przewidziane w ust. 2, obowiązane są złożyć egzamin ze znajomości przepisów prawnych, o których mowa w § 21. Osoby te mogą jednak otrzymać odpowiednie uprawnienia budowlane bez złożenia egzaminu. Uprawnienia te tracą swą ważność, jeżeli osoby, które je uzyskały, nie złożą egzaminu do dnia 30 czerwca 1968 r.;

2) po § 39 dodaje się § 39a w brzmieniu:

„§ 39a. Osoby posiadające wykształcenie techniczne i praktykę zawodową, określone w §§ 5—15, mo-

gą do dnia 31 grudnia 1966 r. uzyskać odpowiednie uprawnienia budowlane bez obowiązku złożenia egzaminu, o którym mowa w § 21. Uprawnienia te tracą swą ważność, jeżeli osoby, które je uzyskały, nie złożą egzaminu wymaganego w § 21 do dnia 30 czerwca 1968 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 14 sierpnia 1966 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. S. Pietrusiewicz

205

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 3 sierpnia 1966 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich.

Na podstawie art. 37 § 3, art. 46 § 1 i § 3, art. 47 i art. 48 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich (Dz. U. Nr 15, poz. 89) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) po ust. 1 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Statkiem towarowym jest statek, do którego stosuje się postanowienia międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, inny niż statek pasażerski.”,

b) dotychczasowe ust. 2 i 3 oznacza się jako ust. 3 i 4;

2) § 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach określonych przez Ministra Żeglugi statek i jego urządzenia mogą być poddane nadzorowi obcej instytucji klasyfikacyjnej.”;

3) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. Dokumentem bezpieczeństwa w zakresie całości kształtu stanu bezpieczeństwa statku pasażerskiego, odbywającego podróże międzynarodowe, jest „certyfikat bezpieczeństwa statku pasażerskiego”. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Oprócz certyfikatu wymienionego w ust. 1 statek pasażerski, odbywający podróże międzynarodowe, obowiązany jest posiadać dokument zwany „świadectwem pasażerskim”, który określa zakres i rodzaj uprawianej żeglugi pasażerskiej i dopuszczalną liczbę pasażerów oraz stwierdza, że statek odpowiada warunkom przewidzianym w przepisach dotyczących przewozu pasażerów. Świadectwo to wydaje się jednocześnie z certyfikatem bezpieczeństwa statku pasażerskiego i na taki sam okres czasu.

3. Jeżeli w czasie określonej podróży na statku znajduje się mniejsza liczba pasażerów niż wymieniona w certyfikacie bezpieczeństwa statku pasażerskiego i w związku z tym dopuszczone

jest posiadanie przez statek odpowiednio zmniejszonej ilości środków ratunkowych, do certyfikatu wymienionego w ust. 1 może być wydany załącznik, zastępujący ten certyfikat w części dotyczącej środków ratunkowych. W załączniku tym należy stwierdzić, że w danych okolicznościach nie zachodzi naruszenie przepisów obowiązujących w zakresie wyposażenia w środki ratunkowe. Załącznik do certyfikatu ważny jest tylko na okres podróży, na którą został wydany.”;

4) § 21 otrzymuje brzmienie:

„§ 21. 1. Statek towarowy odbywający podróże międzynarodowe powinien posiadać następujące dokumenty bezpieczeństwa:

- 1) „certyfikat bezpieczeństwa konstrukcji statku towarowego”,
- 2) „certyfikat bezpieczeństwa wyposażenia statku towarowego”,
- 3) „certyfikat bezpieczeństwa radiotelegraficznego statku towarowego” lub „certyfikat bezpieczeństwa radiotelefonicznego statku towarowego” — stosownie do posiadanej przez statek instalacji.

2. Certyfikat bezpieczeństwa konstrukcji statku towarowego stwierdza, że statek czyni zadość wymaganiom określonym w przepisach dotyczących bezpieczeństwa statków w zakresie kadłuba, maszyn oraz w zakresie wyposażenia, które nie jest stwierdzone certyfikatami wymienionymi w ust. 1 pkt 2 i 3. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 48 miesięcy.

3. Certyfikat bezpieczeństwa wyposażenia statku towarowego stwierdza, że statek czyni zadość wymaganiom w zakresie wyposażenia w środki bezpieczeństwa, stosownie do międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu i przepisów szczególnych. Certyfikat ten wydaje się na okres nie dłuższy niż 24 miesiące.